

Do politiky ne, na Hrad ano?

- CZ24 News | 24. ledna 2020

ČESKO: TOMÁŠ VYORAL pátrá po záhadném zmizení blanického rytíře ve službách Varšavské smlouvy i NATO

Po první vlně ořukávání veřejnosti „dobrým vojákem Pavlem“ coby potenciálním prezidentským kandidátem ze stáje bývalého diplomata či ex-tváře Evropských hodnot Petra Koláře (otce hrdinného bojovníka s ruskými sochami, kouzelníka s plachtami a starosty Prahy 6 Ondřeje Koláře) se po generálu Petru Pavlovi tak trochu slehla zem.

Analyzuje si Petr Kolář možnosti? Poučí se z neúspěchu svého bývalého koně – postrachu králíkáren a točícího se Dervise? Povedzte mi, Pavel, čo vy si predstavujete pod takým slovom oportunistické?

Od začátku listopadu zhruba do začátku prosince minulého roku se v řadě médií roztrhl pytel s rozhovory s bývalým kariérním komunistou působícím v československé socialistické armádě, který se posléze propracoval (nebo „propracoval“?) až do čela vojenského paktu NATO, tedy svého původního úhlavního nepřítele. Už u tohoto faktu bych si dovilil pozvednout obočí – alespoň jedno.

Blanický rytíř? Dá se to tak říct. Myslím to vážně... i upřímně?

Opravdu byly schopnosti a dovednosti pana Petra Pavla na takové úrovni, že se zástupce okrajové východoevropské provincie (nedělejme si příliš velké iluze, že jsme v očích velké části západních elit něčím jiným) vypracoval až na samotný vrchol Severoatlantické aliance? Nebo šlo třeba z určité části o součást přípravy žádoucího kádru? Upřímně, netroufám si soudit, nicméně vzhledem k řadě generálových mediálních vystoupení bych za něj ruku do ohně nedal. I když politicky mu to myslí správně. Strany změnil na výbornou a z lokaje sovětského stal se lusknutím prstu lokajem americkým.

„Pokud uvidím, že do příští prezidentské volby půjdou lidé, kteří budou evidentně volitelní a budou podle mého názoru představovat pro tento stát spíš nebezpečí, pak do toho půjdu, protože to budu považovat za svoji povinnost,“ vysvětlil svůj postoj stejně jako v řadě jiných rozhovorů i v prosinci pro DTV.

„To znamená, vy budete takový blanický rytíř,“ reagoval moderátor Martin Veselovský.

„Dá se to tak říct.“

„Ve vší vážnosti?“

„Ve vší vážnosti, já to myslím naprosto vážně...“

Bude-li země v ohrožení, tak to teda vezmu, šéfe. Ale nerad! Nerad!

Ve vší vážnosti musím říci, že něco tak směšného snad svého času neřekl ani Jiří Drahoš, předchůdce generála Pavla ve stáji ex-diplomata Petra Koláře. Možná i proto si tím potenciálního prezidentského kandidáta zvolil oddych a momentálně si analyzuje jeho mediální obraz, schopnosti a možnosti...

„Zvažujete vstup do politiky, ale nechcete kandidovat na prezidenta?“ ptal se generála Pavla třeba

Pavel Štrunc v rozhovoru začátkem listopadu.

„Nezvažuju vstup do politiky. Mě politika opravdu neláká. Ale na druhou stranu říkám, že v duchu toho, že každý by měl udělat to, co chce a může, že může nastat situace, kdy to budu brát jako službu tomuto státu, pokud by taková situace nastala,“ uvedl Pavel a později ještě dodal: „Pokud by se měl profilovat kandidát, který by nás přivedl ještě blíže k Rusku nebo k Číně, případně kandidát, který by měl snahu nás transformovat do situace dnešního Maďarska, pak bych to skutečně viděl jako něco, v čem bych žít nechtěl a pro co bych rád něco udělal.“

Podobně se vyjádřil v podobném čase v rozhovoru pro Prostor X: „Pokud by nebyli mezi kandidáty na volitelných místech lidé, které bych sám rád podpořil, pak udělám to, co budu považovat za správné.“

Chceš kandidovat? Proč ne, jen nechodíme okolo horké kaše

Možná jsem jen moc přísný, ale přijde mi, že emeritní šéf NATO pod křídly Petra Koláře tak trochu „zdrahošovatel“. Nezvažuju vstup do politiky, ale... Pokud bude hrozit riziko „nebezpečného kandidáta“ (který by zřejmě ČR nevnímal jen jako vazala EU či USA?), pak to v zájmu státu vezmu. Pokud bude poptávka, tak to vezmu. A jen tak mimochodem zatím objíždím republiku s přednáškami s Petrem Kolářem v zádech.

Chápu, že pan generál nechce úplně přepálit start prezidentské kampaně, ale když už na tento led sám mediálně vstoupil, pak jsou mlžení a nejasná slova pomalou zhoubou u každého politicky angažovaného člověka. U generála s jeho výsledky je to pak pro mě o to více zarážející.

Ale což, je to další boj generála Petra Pavla. Jen nemám rád mlžení a pokrytectví. A to, se vši úctou, právě u generála Pavla spatřuji.

Povedzte mi, Pavel, čo vy si predstavujete pod takým slovom oportunisticke?

Jen k dokreslení představy o charakteru pana generála může docela posloužit jeho vyjádření k členství v KSČ pro Reportér Magazín v roce 2014.

„Já jsem měl tehdy jen jedinou myšlenku, abych šel sloužit právě tam (do Prostějova). A jestli v cestě stálo jen to, abych podal přihlášku do KSČ, nemohlo mě to nijak zastavit.“

„Málokdo, a já vůbec ne, si tehdy asi uměl představit, že by mohl celý režim zkolabovat. Já jsem si spíš představoval, že se bude méně partajničit a bude se více dbát na to, aby věci fungovaly. A i proto, když potom po dvouletém kandidátském období (tedy v roce 1983, ještě za Bražněvova nástupce Andropova, pozn. PP) za mnou přišli se vstupem do strany, tak jsem v tom viděl i šanci, jak těmto věcem pomoci. Proto jsem to nevnímal špatně, když jsem to v roce 1985 podepsal.“

„Po listopadu 1989 jste zase vystoupil?“ ptá se na doplňující dotaz redaktor.

„Ano, v prosinci jsem šel s klidným svědomím vrátit knížku. A neviděl jsem ani tohle jako nějaké oportunisticke gesto. Prostě jsem si řekl fajn, tak tohle už máme z krku, teď budou věci jinak,“ dodal Petr Pavel.

Slovy klasika: A povedzte mi, Kefalín, čo vy si predstavujete pod takým slovom oportunisticke?